

Blind Spots

A speculative care infrastructure for intersectional identities in public space.

Een speculatieve zorginfrastructuur voor intersectionele identiteiten in de openbare ruimte.

Hosted by: Fairspace

Project Information (EN)

Who is safety built for?

Public space is designed; so are the systems meant to make it safe. Cameras, barriers, concrete, steel and protective netting all carry ideas about who is protected and who is watched. They make safety tangible: something that can be built, installed and maintained.

Blind Spots borrows that language. Poles, concrete ballast, steel cables, oversized CCTV cameras and brightly coloured scaffolding nets form a structure somewhere between protection, surveillance and control. The nets overlap, pass through one another and cut sightlines.

But these materials do not mean the same thing to everyone. A camera reassures one person and makes another feel exposed. A barrier protects and excludes at once. Concrete steadies; netting catches. By holding those meanings in one structure, Blind Spots asks who safety is designed for, whose experience is treated as the standard, and what is lost when a complex reality is reduced to a single narrative.

A city with many truths

There is no single experience of safety. Gender, ethnicity, disability, sexuality, class and documentation status intersect, shaping how each person moves through public space. Two people can stand on the same street and not be in the same place at all.

Blind Spots makes this spatial. The nets pass through and layer over one another, changing what can be experienced as you move; colours deepen where they overlap and open up again where they separate. Recorded testimonies emerge from different points in the structure: some close and clear, others distant, partial or overlapping.

The installation makes you experience intersectionality not as a concept to understand, but as a position you can never fully occupy. There is no viewpoint from which everything can be seen or heard at once. You can move towards another perspective without ever fully inhabiting it.

The places where sightlines disappear become literal blind spots: where existing systems of safety fail to see, and where another kind of infrastructure becomes necessary.

Care as infrastructure

Blind Spots changes over the course of Dutch Design Week. At the poles, visitors respond to prompts on fabric strips: What would you need to feel held here? When did a stranger make you feel safe? They write, then tie their strips onto the nets. Over nine days, the contributions accumulate. What starts as cameras, steel, concrete and netting grows denser, softer and more human: an archive made by the people passing through.

That growing layer is the care infrastructure the work proposes. It is not built by watching people from above, but through listening, recognition and response. Care here is not atmosphere or goodwill. It is something that can be designed, built and maintained, like anything else a city installs.

After DDW, the responses feed into the People's Blueprint for Care Infrastructure: a policy advisory document co-

authored by those who contributed, carrying their experiences into conversations with municipalities, ministries and other decision-makers. Cities already plan, fund and maintain systems that watch and secure public space. Blind Spots asks: what if care were treated with the same commitment?

Projectinformatie (NL)

Voor wie is veiligheid ontworpen?

De openbare ruimte is ontworpen; dat geldt ook voor de systemen die haar veilig moeten maken. Camera's, barrières, beton, staal en beschermende netten dragen allemaal ideeën in zich over wie wordt beschermd en wie wordt bekeken. Ze maken veiligheid tastbaar: iets dat kan worden gebouwd, geïnstalleerd en onderhouden.

Blind Spots neemt die taal over. Palen, betonnen ballast, staalkabels, uitvergroete CCTV-camera's en felgekleurde steigerdoeken vormen samen een structuur die zich ergens tussen bescherming, surveillance en controle bevindt. De netten overlappen, lopen door elkaar heen en onderbreken zichtlijnen.

Maar deze materialen betekenen niet voor iedereen hetzelfde. Een camera stelt de ene persoon gerust en geeft een ander juist het gevoel bekeken of blootgesteld te worden. Een barrière beschermt en sluit tegelijkertijd buiten. Beton stabiliseert; netten vangen op. Door deze betekenissen in één structuur samen te brengen, vraagt Blind Spots voor wie veiligheid wordt ontworpen, wiens ervaring als norm wordt gezien en wat verloren gaat wanneer een complexe werkelijkheid wordt teruggebracht tot één verhaal.

Een stad met vele waarheden

Er bestaat niet één ervaring van veiligheid. Gender, etniciteit, beperking, seksualiteit, klasse en verblijfsstatus kruisen elkaar en bepalen mede hoe iemand zich door de openbare ruimte beweegt. Twee mensen kunnen in dezelfde straat staan zonder zich op dezelfde plek te bevinden.

Blind Spots maakt dit ruimtelijk. De netten lopen door en over elkaar heen en veranderen wat je kunt ervaren terwijl je beweegt; kleuren worden intenser waar lagen elkaar overlappen en lichter waar de structuur zich opent. Op verschillende plekken klinken opgenomen getuigenissen: sommige dichtbij en helder, andere ver weg, gedeeltelijk hoorbaar of vermengd met andere stemmen.

De installatie laat je intersectionaliteit niet ervaren als een concept dat je moet begrijpen, maar als een positie die je nooit volledig kunt innemen. Er is geen standpunt van waaruit alles tegelijk kan worden gezien of gehoord. Je kunt je naar het perspectief van een ander bewegen, zonder het ooit volledig te kunnen bewonen.

De plekken waar zichtlijnen verdwijnen worden letterlijke blind spots: plekken waar bestaande veiligheidssystemen niet goed kunnen worden gezien en waar een andere vorm van infrastructuur noodzakelijk wordt.

Zorg als infrastructuur

Blind Spots verandert tijdens Dutch Design Week. Bij de palen beantwoorden bezoekers vragen op stroken stof: Wat heb jij nodig om je hier gedragen te voelen? Wanneer zorgde een onbekende ervoor dat jij je veilig voelde? Ze schrijven hun antwoord op en knopen de strook aan de netten. In negen dagen groeit de installatie uit van camera's, staal, beton en netten tot een dichter, zachter en menselijker archief.

Die groeiende laag is de zorginfrastructuur die het werk voorstelt. Ze ontstaat niet door mensen te observeren, maar door te luisteren, te erkennen en te reageren. Zorg is hier geen sfeer of goede intentie, maar iets dat ontworpen, gebouwd en onderhouden kan worden.

Na DDW vormen de reacties de basis voor de People's Blueprint for Care Infrastructure: een beleidsadvies dat ervaringen met veiligheid meeneemt naar gemeenten, ministeries en andere besluitvormers. Blind Spots vraagt: wat als we zorg net zo bewust zouden plannen, financieren en onderhouden?

Image List

Filename	Caption	Credit
blind-spots-ddw-2026-project-image-1_1788210648.png	Layering protection, surveillance and care	AI-generated concept visualisation
untitled-design-19_1788210825.png	Moving through layered nets and voices	AI-generated concept visualisation
untitled-design-20_1788210859.png	Mapping sightlines, adding traces of care	AI-generated concept visualisation

The images above are included in the ZIP under /images.